

ви, а човѣкътъ не може. Това значи съзнание. Ако любовта ти е човѣшка, ти ще се влюбишъ въ една жена и ще я обичашъ день до пладнѣ. Слѣдъ това твоята любовъ ще се измѣни. Защо? Ти ще я любишъ само докато е млада и красива, но щомъ изгуби младостта и красотата си, нѣма да я любишъ повече. Нѣкой казва: азъ ще те любя до гроба. Питамъ: дайте ми една статистика, да видя, колко отъ тия обѣщания сж запазени! Какъ ще ги опазишъ? Азъ уподобявамъ човѣшката любовъ на една малка вадичка, която и отъ най-слабото слѣнце изчезва. Нѣкой казва: моята вадичка ще остане и при най-горештото слѣнце. Да, но като изгрѣе и припече силното слѣнце, казвамъ: вижъ, отъ твоята вадичка вече и поменъ нѣма. Божията Любовь е велика рѣка, която тече навсѣкждѣ, пои всички хора и всички живи сжщества. Тя е еднакво изобилна и при най-горештото слѣнце, както и при най-слабото. Слѣнцето разбира тази вода.

Та казвамъ: ние сега ще изучаваме човѣка. Ще кажете: ама азъ имамъ особени разбирания за свѣта. Радвамъ се на вашитѣ особени разбирания, но казвамъ: азъ пъкъ имамъ Божествени разбирания за свѣта. Азъ искамъ да разбера, какви сж моитѣ отношения въ даденъ случай не само къмъ Бога, но и къмъ всички сжщества. Онзи човѣкъ, който живѣе Божественъ животъ, като мине прѣзъ нѣкоя гора, ще знае какво да прави. Той ще полѣе най-малко 40—50 дървета, ще изчисти най-малко 10 запушени извори. На нѣкои рѣки пъкъ ще направи бродове. Това е разумниятъ човѣкъ. Знаете ли какво нѣщо прѣдставляватъ тия извори? — Това сж изворитѣ на всѣки човѣкъ въ свѣта.